

MTB-Vintercup Assens

**Af Niels Banke (ham med skærme på cyklen)
Fotos Kurt Petersen**

Kære læser. Indledningsvis skal du vide, at denne artikel er skrevet af en MTB-nybegynder med streg under NY, så skulle der være indsneget sig sportsfaglige urigtigheder i det du læser, håber jeg på både tilgivelse og forståelse.

Da jeg tilmeldte mig til Vintercup i Assens var det ikke uden betænkeligheder, for Kurt Petersen måtte jo være indblandet. Fra "arkivkassen" i løbsskriftet nævner både Kurt og Flarup det hårde vintervejr ved løbet i Assens i 1998, hvor jeg deltog som hjælper. Dagen før løbet var det tøvejr, men over natten frøs det voldsomt, og banen blev hård som sten.

Kurt "beroligede" rytterne med disse ord:

"Pas på banen er glat og det bliver en hård tur..... til gengæld har vi gjort den længere....."

Vejrguderne var dog noget mildere stemt ved dette års Vintercup, ja faktisk vil jeg kalde vejret perfekt. Banen målte ca. 3 kilometer, og for en amatør som mig, virkede den passende med hensyn til variation af tekniske udfordringer i skov, nedkørsler, stigninger og pløre. Der var også fine muligheder for overhaling, hvilket flere køre benyttede sig af, når jeg var i vejen. Løbet blev startet med 30 sekunders mellemrum mellem klasserne. Klasse 1 (21-39 år) startede først, og deres tempo var imponerende, for de skulle jo holde til 10 omgange.

Af en eller anden grund startede jeg i samme gruppe som "De tre musketerer" fra Assens. Vi skulle cykle 8 omgange og den ene af musketererne - Mads Terkel-sen - lovede, at vi skulle følges ad.... noget han tilsyneladende glemte ca 500 meter efter start, hvor han trådte igennem og forsvandt. Den hoppede Michael Bertelsen ikke på, for Michael mente, at Mads ville gå helt kold efter et par omgange, ganske som han plejer. (Find svaret i resultatlisten) Nå, men jeg savnede nu ikke selskab på noget tidspunkt og min oplevelse var, at jeg hele tiden blev presset af en bagfra, eller kunne placere mig tæt på baghjulet af en forankørende, og denne herlige løbsoplevelse var hyldevare under hele løbet.

»

På anden omgang "kravlede" jeg igen op ad rutens stejleste stigning, som fik de fleste til at finde det hurtigste åndedræt og det laveste gear frem. Midt på stigningen hørte jeg et par ryttere bag mig, som utroligt nok havde luft til at råbe "venstre om". Inden jeg rigtigt nåede at orientere mig til siden, så jeg fru Romer -med følge- passere mig i et tempo jeg ikke troede var muligt på en sådan stigning.

Banen var anlagt således, at man på nogle korte strækninger kørte mod hinanden på hver sin side af banemarkeringen, og her kunne man hilse på hinanden. Et par gange hilste jeg på min tidligere kontormakker Knud Sørensen, som stillede op i klasse 4 (60+), som skulle cykle 7 omgange. Det var min plan at holde ham på afstand, for slap han uden om mig, ville det være ubærligt og fremadrettet give anledning til en utålelig strøm af morsomheder fra Knuds side.

Mit løb flaskede sig ganske udmærket og midt i løbet blev der plads til et par overhalinge, som faktisk er en rar ople-

velse. På starten af 7. omgang var Knud stadig ude af syne, og min plan så ud til at skulle lykkes, for jeg var tilsyneladende helt solo på strækningen. På en stigning gennem det lange skovstykke bemærkede jeg dog en rytter, som i bedste Stealth-stil havde sneget sig lydløst ind på mig. Som det sig hører trak jeg til siden, så ham den lydløse rytter kunne overhale. Alt for sent indså jeg katastrofen. Det var Knud, som satsede hele butikken på sin sidste omgang. Efter overhalingen var han ikke længere lydløs, for jeg hørte ham grine hele vejen til mål.

På sidste omgang mærkede jeg, at formen var udfordret, men jeg var vist ikke den eneste, hvis jeg skal tolke på nogen af de ryttere jeg mødte på vej op. Ankommet til toppen gik mine tanker til de stakler, som ikke kunne nøjes med 8 gange. Den sidste tur gennem knolde og mudder var, som altid, pragtfuld når man ved at målet venter lige om hjørnet.

Ved mål var der gode forsyninger af tiltrængt drikke, og »

så snart min vejtrækning var klar, gik jeg, som de øvrige, straks i gang med de almindelige pralerier og dårlige undskyldninger.... og ja... Knud Sørensen var stadig i godt humør.

Da alle var i mål blev der serveret pizza, pasta og præmier i det lokale klubhus. Jeg vil som Flarup i 1998 bemærke, at det er utroligt, hvad Assens PI kan fremtrylle for så spinkelt et startgebyr. Kurt Petersen annoncerede dagens resultater, og han benyttede lejligheden til at takke for den opbakning arrangementet havde fået af ledelsen fra Lokalpolitiet i Assens.

Afslutningsvis fortalte Kurt, at dette nok blev hans sidste løb, idet han til februar 2016 går på pension. Det virker helt utænkeligt, at Kurt forsvinder fra politisporten, men uanset hvad, skal der lyde en stor tak til Kurts mangeårige utrættelige arbejde for politisporten. Også en stor tak til bestyrelsen for Assens PI og de hjælpere, som stod for dette flotte og veltilrettelagte arrangement.

Trods anstrengelserne var der smil på ansigterne hos Rikke Guldbæk og Frank Rasmussen, begge fra Horsens PI.

Resultatlisten kan også ses på www.politisport.dk

RESULTATER

Klasse 1

Rasmus Feldballe	Silkeborg PI
Jakob Hoffmann	Aabenrå PI
Hans Hoffmann	Horsens PI
Søren Albertsen	Holsterbro PI
Anders Bille	Esbjerg PI
Peter Meinert	Horsens civil
Martin Kristiansen	Esbjerg PI
Mikkel A Bakka	Fyns PI
Jess Robert	civil
Per Rasmussen	Assens civil
Søren M.Langdal	Kolding PI
Flemming Foverskov	Esbjerg PI
Stefan K. Lauritsen	Esbjerg PI

Klasse 2

Kim Hansen	Assens PI
Mads Terkildsen	Assens PI
Niels Banke	Assens PI
Michael Berthelsen	Assens PI
Frank Rasmussen	Horsens PI
Morten E. Andersen	Horsens PI

Klasse 3

Lasse Buus	PI København
Per Leisner	Fyns PI

Klasse 4

Knud Sørensen	Nyborg PI
Erik Damgaard	Fyns PI
Finn Kristensen	Århus PI

Dame

Betina Romer	Roskilde PI
Tabita Hansen	Roskilde PI
Rikke Guldbæk	Horsens PI

Begynderklassen

Peter Wihan	Slagelse PI
-------------	-------------